

Sommerferiesejlads fra Egå og Nordtyskland rundt

Hvert eneste år tager Allan og hans familie på oplevelsesferie i deres motorbåd. I år blev turen på 580 sømil med besøg i en række danske, nordtyske og svenske havne. Det er en beretning, med et væld af nyttige oplysninger.

Af: Allan Madsen, Egå Motorbåds Klub

Torsdag d. 26. juni var sidste arbejdsdag før sommerferien. Foran os ventede en måneds sejlads i bl.a. den vestlige Østersø. Efter en overnatning i henholdsvis Hou og den relativt nye "Telka" marina, i Middelfarts centrum, nåede vi lørdag midt på formiddagen til Kalvø i bunden af Genner Bugt.

Kalvø er blot 17 ha. stor og forbundet til fastlandet med en dæmning. Fra den lille hyggelige havn, med plads til ca. 80 både, er der anlagt en sti tæt langs vandet øen rundt. Traveturen tager omkring en halv time. Undervejs passerede vi den smukt udskårne træfigur "Fiskeren", der i 1997 blev lavet af Julius Urbanavicius fra Litauen. Vi tog også en afstikker ind midt på øen, hvor der er lavet, hvad der i den lokale turistbrochure betegnes som, en stenpark. Den består af en samling relativt store sten, hovedsageligt ledeblokke fra sidste istid, der er anbragt i en cirkel.

De fleste af bygningerne på Kalvø kan føres tilbage til den korte periode (1847-64), hvor øen husede et stort træskibsværft. Værftets gamle arbejderboliger er i dag boliger for Kalvøs ti fastboende familier, og den gamle smedje er omdannet til bl.a. udmærkede toilet- og badefaciliteter for såvel lokale som gæstende sejlere.

Åbenrå og Sønderborg

Efter knap 100 sm. sejlads viste tankmåleren, at vores dieselbeholdning efterhånden var noget begrænset; men desværre kunne vi ikke tanke diesel på Kalvø. Vi konstaterede i "Komma's Havnelods", at der i Åbenrås centralt placerede, 475 pladser store marina, er et tankanlæg, og sejlede derfor dertil. Også fordi at marinaen, i lighed med vores hjemhavn i Egå, er med i frihavnsordningen.

Efter endt tankning (der kan tankes i tidsrummet 08.00-09.00 og 16.30-18.00) og en tidlig frokost gik vi på opdagelse i Åbenrås gader. Gå eksempelvis ad den smalle stenbrolagte smøge til venstre for kirken til Vægterpladsen og se to af de gamle skæve gavlhuse, "Det blinde Æsel" og "Tresuren", eller gå en tur ned ad Persillegade, hvor Jomfru Fanny, der iflg. overleveringen var en "uægte" datter af den senere kong Christian d. VIII, boede i nr. 5.

Med en gennemsejlingshøjde på fem m. havde vi ingen problemer med at sejle under kong Christian d. X's Bro i Sønderborg i vores Nimbus 280 coupe. For både, der ikke kan sejle under broen, åbnes denne i perioden 1/4-31/10 i tidsrummet 06.30-22.00. Dog med følgende undtagelser: Mandag-fredag i tidsrummet 06.45-07.00 og 07.30-08.00.

I Sønderborg kan der fortojes i erhvervshavnen på begge sider af kong Christian d. X's Bro. Efter passagen af broen fortsatte vi dog til den 650 pladser store lystbådehavn ca. 0,5 sm. efter Sønderborg Slot.

Med til et anløb af Sønderborg hører, efter vores opfattelse, et besøg på henholdsvis Sønderborg Slot og ved Dybbøl Mølle. På Sønderborg Slot fik vi aflivet myten om kong Christian d. II's fangenskab på slottet. Den fascinerende historie om kongen, der under fængselslignende forhold i 17 år havde gået hvileløst omkring et rundt bord og med årene lavet en dyb fure langs kanten af dette med en finger, viste sig at være usand. Kongen havde korrekt været indespærret i 17 år. Men fangenskabet havde været ganske komfortabelt med flere værelser til disposition og deltagelse i adskillige jagter.

I umiddelbar nærhed af Dybbøl Mølle ligger "Historiecenter Dybbøl Banke", der blev indviet i 1992. Her er der bl.a. opført en enestående rekonstruktion af en dansk skanse, som i højsæsonen levendegøres af fortællere i uniformer og tidstypiske dragter. I to biografer berettes om, hvorfor krigen kom, og hvordan slaget ved Dybbøl i 1864 forløb.

Glücksburg i Flensborg Fjord

Iflg. DMI skulle resten af uge 27 blive præget af solrigt højtrykssvejr med relativt svag vind fra østlig eller nordøstlig retning. Havet var da også næsten spejlblankt, da vi forlod Sønderborg for at sejle ind i Flensborg Fjord. Vi ville til Glücksburg primært for at se Glücksburg Slot, der ligger midt i en kunstigt opdæmmede sø.

Lystbådehavnen i Glücksburg drives af to klubber: Flensburger Segel-Club og Hanseatische Yachtschule. Gæstesejlere må ikke fortoje ved broerne C, D og E. Ledige pladser ved bro A og B, hvor der fortojes ved hækpæle er, ligesom i Danmark, markerede med grønne skilte. Aflåste gitterdøre med omgivende spidse jernstænger betyder, at broerne ikke er frit tilgængelige. Vi kunne godt komme ud fra broerne, men ikke ind igen uden en kode, som udleveredes hos havnemesteren i forbindelse med betaling af havnepenge. Havnemesteren var dog kun at træffe i tidsrummet 08.00-10.00 og 19.00-20.00. Vi anløb Glücksburg ved 10.30-tiden og kunne i princippet altså ikke komme tilbage til vores båd før 19.00, hvis vi forlod denne for at gå på slotsbesøg. En lokal sejler kunne imidlertid godt se den uheldige situation, vi var havnet i, og gav os derfor koden. Derfor kunne vi lige over middag begive os af sted på den to km. lange travetur til slottet.

Glücksburg Slot blev bygget i perioden 1582-87 af Hans d. Yngre, hertug af Slesvig-Holsten-Sønderborg, og regnedes af samtiden for et af de mest betydningsfulde i Nordeuropa. Slottet består af tre aflange bygninger i tre etager og fire ottekantede hjørnetårne. Det har været tilgængeligt for offentligheden siden 1925, hvor slotsmuseet blev åbnet. Det fremstår i dag som et beboeligt og dermed levende hus.

Damp syd for Slien

Onsdag d. 2. juli skulle vinden i den vestlige Østersø iflg. DMI være østlig eller skiftende under seks m/s. Vi tog derfor fortrøstningsfulde fra Glücksburg. Målet for dagens sejlads var Damp nogle få sømil syd for Slien. På vej ud gennem Flensborg Fjord, i første omgang med kurs mod Kalkgrund Fyr, erfarede vi imidlertid, at vindretningen ganske som varslet, var østlig, men vindstyrken var desværre betydeligt over de seks m/s. Vi bøjede derfor af og søgte havn i Høruphav på Sydals.

Vi blæste inde et døgn i Høruphav, men kunne fredag ved middagstid begive os af sted på den ca. 25 sm. lange sejlads til Damp i let østlig vind. Længe før vi nåede Damp, kunne vi se de store feriehoteller på lystbådehavnen. Den har 365 pladser heraf 100 gæstepladser ved to broer i den nordlige ende af yderhavnen. Havnekontoret ligger meget ubelejligt i en pyramidelignende bygning på den modsatte side af indsejlingen, så vi skulle ud på en længere travetur for at betale havnepenge og få en nøgle til toilet- og bade faciliteterne.

Lystbådehavnen er, som antydnet, en integreret del af et stort ferieresort. Der er ikke megen hygge. Eksempelvis er der ikke én eneste grillplads på havneområdet. Til gengæld er der rig lejlighed til at gå på opdagelse langs havnefronten, hvor butikker, iscafeer, værtshuse og restauranter ligger tæt. Nord for havnen er der en meget lang, børnevenlig badestrand med flere hundrede, af de for tyske badestrande så karakteristiske "strandkörber". På stranden er der, som noget specielt tysk, opstillet et skydetelt af samme slags, som i Danmark kendes fra omrejsende tivolier, hvis man som strandbesøgende skulle mangle lidt adspredelse i bade- og daselivet.

Heiligenhafen Yachthafen

Efter en enkelt overnatning, og den i vores øjne noget specielle oplevelse i Damp, fortsatte vi lørdag i let sydvestlig vind til Heiligenhafen, der ligger på fastlandet umiddelbart før broen over Fehmarn Sund. En sejlads på 40 sm. I Heiligenhafen er der tre lystbådehavne, hvor ledige pladser markeres med grønne skilte: Ortmühle, Heiligenhafen Segelverein og Heiligenhafen Yachthafen. De to sidstnævnte i bekvem gåafstand til indkøbsmuligheder.

Vi valgte den store Heiligenhafen Yachthafen med plads til næsten 1000 både ved 14 broer, hvor der fortojes ved hækpæle. Havnen, der har alle de faciliteter, en gæstesejler kan ønske sig også muligheden for at tanke diesel, er efter vores opfattelse et rigtigt godt eksempel på en havn, der ikke nødvendigvis er kedelig, fordi den er stor. Der var liv på broerne, mange mennesker på den nyindviende havnepromenade, børn på legepladsen, og de overdækkede grillpladser, hvor hvert bord er udstyret med egen grill, var godt fyldt op.

Inden for gåafstand fra havnen ligger det smukke, marsklignende naturreservat Graswarder med et rigt fugleliv

og en børnevenlig badestrand. Solen skinnede fra en næsten skyfri himmel, og badevandet havde efterhånden nået en ganske behagelig temperatur, så vi benyttede os selvfølgelig af den lette adgang til strand og fik mere end en dukkert i Østersøen.

Hansestaden Wismar

Vi sejlede fra Heiligenhafen i gråvej og let sydvestlig vind. Det klarede dog op undervejs på den 40 sm. lange sejlads til Wismar, uden at det for alvor blev solrigt og dermed badevejr. Vi valgte derfor at sejle direkte til Wismar i stedet for at anløbe Timmendorf på øen Poel, hvor der også er en dejlig sandstrand i umiddelbar nærhed af havnen.

I Wismars centrum er der tre havne, hvor gæstesejlere kan fortoje: Alter Hafen, Brunkowkai og Westhafen. Vi sejlede først helt ind til Alter Hafen, hvor det desværre viste sig, at vi skulle ligge langskibs ved en ikke særlig indbydende, temmelig høj kaj. Vi fortsatte derfor forbi et skibsværft til Westhafen, hvor der i bunden er etableret et moderne anlæg med ca. 100 pladser ved flydebroer med y-bomme.

St. Georgen Kirche i Wismar set fra Westhafen.

Gæstesejlere er velkomne; men kun ganske få pladser var markerede med grønne skilte. Havnepengene på 12 euro betales i den flydende cafe, hvorefter der, mod et betydeligt depositum på 20 euro, udleveres en noget speciel nøgle til de dejlige toilet- og badefaciliteter. El og vand afregnes efter forbrug.

Wismar er en gammel hansestad, hvis historie kan føres tilbage til ca. 1250. I den gamle bymidte, med de stenbrolagte smalle gader, fandt vi, de for hansestæderne, karakteristiske gavlhuse, store gotiske munkestenskirker og på den 10000 kvadratmeter store markedsplads det imponerende rådhus og "vandkunsten". Iflg. den lokale turistbrochure et af Tysklands smukkeste brøndhuse, der frem til 1897 var en del af byens drikkevandsforsyning.

Hvis nogen af den gamle bymidtes mange seværdigheder skal fremhæves, må det foruden den netop nævnte markedsplads være det firekantede 80 m. høje tårn på Marien Kirche (kun tårnet står tilbage), Fürstenhof (residens for de mecklenburgske hertuger) og den imponerende St. Georgen Kirche, der er under genopbygning efter at have lidt skade under bombardementerne af Tyskland under anden verdenskrig og siden forfaldt i DDR-tiden.

Det er rimeligt billigt at spise ude. I Wismar kan vi anbefale at besøge "Gasthausbrauerei am Lohberg" ikke langt fra Alter Hafen. Restauranten holder til i en bygning fra 1452, hvor der i sin tid blev brygget øl. Dette ædle erhverv blev genoptaget på stedet i 1995. Bestil eksempelvis en schnitzel "Jäger Art" og drik dertil "ein roter Erik". En sand gudedrik! Maden var for resten også ganske velsmagende.

Kühlungsborn Marina

For ganske få år siden var der ingen lystbådehavne mellem Wismar og Rostock. I 2005 blev der imidlertid indviet en marina med alle tænkelige faciliteter og plads til ca. 400 både ved flydebroer med y-bomme i Kühlungsborn 24 sm. øst for Wismar og 12 sm. vest for Rostock.

Kühlungsborn er en mondæn badeby, der allerede i 1880'erne tiltrak de første gadegæster. Pragtfulde villaer med spir, karnapper m.m. vidner om badelivets lange traditioner i byen. Nybyggerier falder i et vidst omfang ind i det gamle bymiljø.

Om sommeren er det naturligvis den seks km. lange børnevenlige badestrand, der lokker, når vejret ellers er til det, ligesom den fire km. lange strandpromenade inviterer til en travetur måske efter et dejligt aftensmåltid enten i båden eller på en af de utallige restauranter. Hvis bade- og daselivet på stranden skulle blive for

trivielt, kører dampetoget "Molli" gennem baglandet via Heiligen-dam til Bad Doberan, eller man kan tage en tur i det store pariserhjul, der var det første, vi fik øje på, længe før vi anløb byen.

Rostock Stadthafen

Efter seks dage, hvor korte bukser og t-shirt havde været den dominerende påklædning, måtte vi i Rostock igen have fundet cowboybukser og fleecetrøjer frem, fordi vejret desværre igen var blevet køligere. Omslaget i vejret havde dog for os mindre betydning, da vi havde planlagt at tilbringe de næste to-tre dage i byen.

Inden vi nåede frem til Rostocks Stadthafen, i bunden af Unterwarnow, sejlede vi først igennem Warnemündes store og særdeles trafikerede erhvervshavn. Fra Warnemünde til Rostock er der ca. seks sm. Sejladsen på Unterwarnow er problemløs, idet løbet er godt afmærket med røde og grønne sideafmærkninger. Men der skal i Warnemünde selvfølgelig tages højde for de mange færger og i sæsonen et tiltagende antal krydstogtskibe, der anløber havnen. Når man nærmer sig Rostock, er der flere lystbådehavne med gæstepladser på begge sider af Unterwarnow. Vi valgte som nævnt den centralt placerede Stadthafen, hvor der fortøjes ved to flydebroer ved enten y-bomme eller hækbojer.

Rostock er også en gammel hansestad. Vi skulle bruge to dage på at se byens mange seværdigheder. De er i vid udstrækning centreret indenfor området af de gamle bymure, hvoraf kun brudstykker er bevaret. Fremhæves skal især det gamle rådhus, der er prydet med ikke mindre end syv spir, universitetets gamle hovedbygning og den nærliggende Universitätskirche, Stein Tor og Kröpeliner Tor, St. Marien Kirche med det berømte astronomiske ur og St. Petri Kirche fra hvis høje tårn, der er en imponerende udsigt over byen. Der er elevator i tårnet til dem, der, som os, ikke gad tage turen op ad de knap 200 trappetrin.

Gennem Guldborgsund

Torsdag d. 10. juli skulle vindstyrken, iflg. DMI, i den vestlige Østersø være 3-8 m/s fra sydvestlig retning. Det var med andre ord dagen, hvor vi skulle krydse Østersøen for igen at komme i dansk havn. Vel ude af Warnemünde erfarede vi, at vindstyrken var i den absolut høje ende af det varslede. På trods af at vores båd rullede noget i søen, valgte vi dog at fortsætte og nåede Gedser et par timer senere.

Målet for dagens sejlads var imidlertid Nykøbing Falster, og vi sejlede derfor videre op i det velbeskyttede,

Fra indsejlingen til Wismar.

Rådhuset i Rostock.

Glücksburg Slot.

lavvandede men velafmærkede Guldborgsund. At Guldborgsund virkeligt er lavvandet, kunne vi registrere på vores ekkolod, hvor to m. alarmer aktiveredes fire gange, selv om vi på hele strækningen mod Nykøbing Falster sejlede i det afmærkede løb. Umiddelbart før Nykøbing Falster skulle vi passere kong Frederik d. IX's Bro. Med en gennemsejlingshøjde på kun fire m. turde vi ikke sejle under broen og måtte vente på, at denne blev åbnet. I perioden 1/6-31/8 åbnes broen i tidsrummet 07.00-20.00.

Også i den nordlige ende af Guldborgsund skulle vi passere en bro med en gennemsejlingshøjde på kun fire m. Ventetiden var heldigvis minimal, så det varede ikke længe, før vi befandt os i Smålands-farvandet med kurs mod Kalvehave. Fremme ved Kalvehave blæste der fortsat kun en let sydvestlig vind. Vi besluttede at udnytte den gunstige vindretning og styrke og sejlede ud i den velafmærkede Bøgestrøm, hvor trafikken ofte er tæt. Denne fredag var bestemt ingen undtagelse.

Rødvig og Dragør

Da vi nåede den populære havn i Rødvig ved 14-tiden efter en sejlads på 56 sm., var det stadig relativt let at finde en grøn pæleplads at fortoje ved. Gæstesejlere, der anløb to-tre timer senere, havde betydeligt større problemer og måtte enten ligge udenpå andre som tredje eller fjerde båd eller fortoje i fiskerihavnen.

Har man cykler ombord, er Rødvig et godt udgangspunkt for en udflugt til Stevns Klints store turistattraktion: Højerup gl. Kirke, der d. 16. marts 1928 i forbindelse med et klinteskred styrtede delvist ned på stranden. Vi nøjedes med en travetur rundt på fiskeri- og lystbådehavnen, hvor vi bl.a. kunne beundre Rødvigs vartegn: Flinteovnen, der i perioden 1870-1910 blev brugt til at omdanne kugleflint fra stranden til flintepulver, der efterfølgende blev brugt til fajance og glasur.

Det viste sig, at det ustadige vejr, der satte ind i Rostock, desværre havde bidt sig fast. De efterfølgende dage oplevede vi ganske vist perioder med sol, men gråvejr med regnbyger og megen vind var dog den fremherskende vejrtype. For Sundet og Bælthavet havde meteorologerne lørdag d. 12. juli varslet sydvestlig eller vestlig vind, der relativt hurtigt ville tiltage til 8-13 m/s. Vi havde planlagt at besøge Dragør og skulle altså en tur over Køge Bugt. Som flere gange tidligere på dette års sommerferiesejlads benyttede vi os igen af det stille vejr i de tidlige morgentimer, og kunne efter en ubesværet sejlads på 25 sm. fortoje ved en pæleplads i Dragørs lystbådehavn.

Råå og Viken

Det blev til en enkelt overnatning i Dragør og to i Svanemøllen i København, før vi tirsdag i tredje uge af vores sommerferie anløb svensk havn. Vi er af flere af vores sejlervenner i Egå Motorbåds Klub gennem tiden blevet anbefalet at besøge Råå, et gammelt fiskerleje ca. tre sm. syd for Helsingborg, og Råå viste sig da også at være noget af en perle. Havnen består af en stor moderne marina med flyde-broer og en åhavn, hvor det er lykkedes at bevare noget af det oprindelige charmerende fiskerihavns miljø trods udbygningen til lystbådehavn. Fra kajkanten i åhavnen kunne vi gå direkte op i de smalle, stenbrolagte gader med den gamle gadebelysning og de hyggelige skipperhuse. Ved den lille scene med tilhørende dansegulv skulle den gamle svenske tradition med dans på kajen efter sigende blive holdt i live et par gange om ugen i sommersæsonen.

Det blæste kraftigt fra vest natten mellem tirsdag og onsdag. Lystbådehavnen i Råå er imidlertid velbeskyttet, så det fik ingen indflydelse på vores nattesøvn. Ved 10-tiden onsdag var vinden aftaget så meget, at vi besluttede at sætte kursen mod Torekov, hvorfra Hallands Väderö skulle udforskes. Efter en time på havet tog vestenvinden igen til i styrke, og vi bøjede derfor af og sejlede ind til det gamle, velbeskyttede fiskerleje Viken ca. tre sm. syd for Höganäs.

Det var vores plan, at Torekov skulle være den sidste svenske havn, vi skulle besøge på dette års sommerferiesejlads. Hjemsejladsen skulle herefter gå via Anholt og Grenå tilbage til Egå Marina.

Femdøgnsprognosen fra DMI onsdag kl. 17.45, hvor der varslades om fortsat ustadigt og regnfuldt vejr og i Kattegat en vindstyrke lørdag, søndag og mandag på 8-13 stedvist op til 15 m/s fra vestlige retninger, fik os drastisk til at ændre planer. I stedet for at sejle til Torekov, da vi torsdag ved 18.30-tiden forlod Viken, vendte vi stævnen mod Hundested. Lystbådehavnen i Hundested var imidlertid fyldt mere end almindeligt godt op, da vi nåede frem efter godt tre timers sejlads på et noget uroligt Kattegat. Så vi fortsatte ned i fjorden til Lynæs, hvor der, som sædvanligt, var ganske god plads.

Det blev også til en enkelt overnatning i Nykøbing Sjælland, før vi lørdag var tilbage i Egå Marina efter en sommerferiesejlads på sammenlagt 580 sm.

